

legiones, vagante fama submersas. nec fides salutis, antequam Cæsarem exercitumque reducem videre. Iam Stertinius ad accipiendum in deditioem Segimerum fratrem Segestis præmissus, ipsum & filium eius in ciuitatem Vbiorum perduxerat. data vtrique venia, facillè Segimero; cunctatiùs filio: ^a quia Quintilij Vari corpus inluisse dicebatur. Cæterùm ad supplenda exercitus damna ^b certauere Gallia, Hispania, Italia, quod cuique promptum, arma, equos, aurum offerentes. quorum laudato studio Germanicus, ^c armis modò & equis ad bellum sumptis, propria pecunia militè iuuit. vtque cladis memoriã etiam ^d comitate leniret, circuire saucios, facta singulorũ extollere, vulnera intues, aliũ spe, alium gloria, cunctos alloquio, & cura, sibi que & prælio firmabat. De creta eo anno triumphalia insignia A. Cæcinnæ, L. Apronio, C. Silio ob res cum Germanico gestas. ^e Nomẽ ^f patris patriæ Tyberis à populo

OBSERVATIONES.

a Qui cadaueri illudit planè hostilem animum nudat.

b Is demum felix resp. status dici potest, cum socij, & subiecti non rogati, aut, quod pessimum est, coacti, sed vtro certant inter se numeribus ad supplenda, aut resarcienda Reipublica damna.

c Si quando à prouincijs munera principi offeruntur, debet is esse promptior ad agnosendum animum, & benevolentiam earum erga se, ac proinde ad gratias agendas, laudandumque studium, quam ad ea protinus accipienda, qua offeruntur; quæ tamen si ita res postulat, vt accipi debeant, non tam sua voluntate, quam exprimente necessitate ab se accipi declarer.

d Mirum dictu est, quãnto opere accepta cladis memoria comitate leniri possit, quæ comitas in eo consistit, vt ipse milites saucios circumceat, facta singulorum extollat, vulnera intueatur; alium spe, alium gloria, cunctos alloquio, & cura sibi firmet: denique se de illorum securitate, & commodis valde sollicitum esse ostendat.

e Non tantum illi, cuius ductu victoria parua est, sed & iis quibus mandata sunt potissima exercitus munia, atque vna cum ipso rem prospere gesserunt, triumphalia insignia decernuntur.

f Qui principatum ambit, aut principem locum recens adeptus est, diligenter amoueat ab se suspicionem penitus opprimenda libertatis. ideoque quæ ad splendorem magis, quam ad vera principatus munimenta pertinent, etsi ipsi ab iis, quos penes ius, & potestas est, offeruntur, repudiet. vt tamen ipsa nihil pretermittat eorum, quæ robora, & firmamenta principatus vere dici possunt. Sic Tyberius nomen patris patriæ à populo sepius ingestam repudiavit; neque in acta sua iurari, quamquam consensente senatu, permisit. Sed tamen consultus an iudicia maiestatis redderentur, quibus sanè, si redderentur, continebatur vis principatus sui, exercendas leges esse respondit.

g Huc animum aduertant principes; sciantque quod summi hominum sunt, id sepius fortuna tribuit; sed quod hominum opinione, censentur digni iis appellationibus, honorumque titulis, qui haud dubie maiores sunt, quam nomen, ac dignitas ipsa principis, in eo vero nullas esse partes fortune; sed id totum ab vna virtute proficisci; quæ si colent, eaque quæ agunt, omnia ad publicam utilitatem conferent, iis sanè honoribus digni censebuntur, qui, quia non fluxis, & inanibus, sed certis, firmisque subnixi sunt fundamentis, æterni eruat. Nihil certe neque Augusto, neque Tyberio, neque adeo cuiquam mortalium honorificentius inquam decretum est, quam nomen patris patriæ. Quod sane Tyberius, etsi propter eam, quam proximè retuli, causam, repudiasse videtur, tamen illi & hæc accedere potest, quòd homo sibi multorum dedecorum, flagitiorumque confectus tam honorifico titulo se indignum deputabat, quem maximis tantum hominibus i. iis, quorum præclara extant in reip. merita, tribui æquum est.